

ЄВГЕН ЗАХАРЧЕНКО,

заступник начальника

ФДУ «Севастопольська філія Держгідрографії ім. А.І.Мігіна» з МТЗ

І відремонтували, і зекономили значні кошти

Такий вигляд мала башта до ремонту

світлооптичний апарат 4-го розряду, який світив червоним постійним вогнем з дальністю видимості 11 миль.

З початком Великої Вітчизняної війни маяк було переведено на особливий режим роботи. У ці важкі роки 8-метрова металева башта вціліла, зазнали ушкоджень лише ліхтарна споруда та світлооптична апаратура.

Після звільнення Криму маяк використовувався також і для навігаційно-гідрографічного забезпечення бойового тралення Ялтинського рейду.

У 1957 році на місці колишньої металевої було побудовано нову білу восьмигранну кам'яну башту заввишки 12 м із сучасним світлооптичним апаратом, який світив червоним тривалопроблисковим вогнем, видимим за 13 миль. Узимку 1969 року стихія знову випробувала на міцність цю навігаційну споруду. Ураган, що пронісся тоді над

У Звіті Департаменту гідрографії за 1874 рік повідомлялося, що у листопаді 1874 року в Ялті на мисі Килісе-бурну встановлено тимчасовий портовий маяк, який складається із металевої споруди з канделябрами заввишки 20 футів та великого за розміром оптичного заломлювального апарата.

Вогонь маяка був червоним постійним з дальністю видимості 7,7 миль; висота його над рівнем моря становила 13,5 м.

Маяк освітлював сектор моря від 90° до 214°. Та при цьому мав одну незручність: щоб зняти кіптяву на лампі освітлювального апарата, встановленого на маяковій башті, апарат доводилося двічі чи тричі на ніч опускати на землю. А це таїло в собі небезпеку для мореплавців, оскільки вогонь маяка зникав з їхнього поля зору, хоч і на короткий, та все ж певний період часу.

У другій половині 80-х років будівництво Ялтинського порту було завершено, і керівник робіт звернувся до директора маяків Чорного та Азовського морів з проханням розробити проект нового Ялтинського маяка, який потім встановити на краю щойно побудованого молу.

Проект було затверджено Морським технічним комітетом, та оскільки будівництво в Ялті маяка не було передбачено 16-річним (1875–1891) планом будівництва і переобладнання берегових і плавучих ЗНО на узбережжях Російської імперії, то коштів на його зведення не знайшлося. Запрацював він тільки у 1908 році. У ліхтарній споруді його білої башти було встановлено діоптричний

Кримом, вивів з ладу зв'язок, електроживлення і водопостачання. Начальник маяка А. Шевченко, ризикуючи життям, пробрався по хвилелому на башту, ввів у дію резервний світлооптичний апарат і три доби, поки шторм не вщух, перебував там.

У 2006 році Ялтинський маяк було переведено на баланс нашої філії. І тут з'ясувалося, що з 1957 року на ньому не проводилося жодного ремонту, тому він і мав дуже непривабливий вигляд. До того ж внаслідок пошкодження штукатурного шару, порушення гідроізоляції і, відповідно, попадання води почалося руйнування залізобетонних конструкцій башти. Мали місце й інші неприємні наслідки.

Філія, не гаючи часу, розпочала поетапний ремонт маяка. У першу чергу було відремонтовано покрівлі службових приміщень та встановлено навіс, щоб запобігти zalиванню фасаду. Згодом замінили вікна та зовнішні двері, електропроводку і розподільні щити, демонтували застаріле обладнання агрегатного приміщення, здійснили гідроізоляцію стін та відремонтували майстерні з використанням сучасних матеріалів.

Зробили також і косметичний ремонт башти, який, на жаль, не вирішив загальної проблеми її технічного стану. Тому за розпорядженням керівництва Держгідрографії було проведено її технічне обстеження, в ході якого встановлено, що споруда маяка не є монолітною конструкцією, тобто її верхня та нижня частини не мають спільного армування, а також необхідного захисного шару бетону біля арматури і можливе їх зміщення відносно одна одної.

Отже, стан бетонних та залізобетонних конструкцій стовбура башти було визнано непридатними для нормальної експлуатації.

Повний комплекс робіт потребував значних фінансових затрат, тому керівництвом філії було прийнято рішення скоротити обсяги ремонту і лише відновити монолітність стовбура башти, здійснити нове гідроізоляційне покриття перекриття і горизонтальної частини його нижньої ділянки.

Усі ці роботи було виконано у період з листопада 2007 по квітень 2008 року фахівцями нашої філії. Монолітність стовбура башти було відновлено у такий спосіб: у насвердлені на висоті 1,4 м від його основи отвори встановлено стержні з арматури 16А3 завдовжки 80 мм (крок по периметру 100 мм, по висоті – 200 мм), встановлено та заанкеровано закладні деталі у плиту основи стовбура башти, проведено необхідні зварювальні та інші роботи.

Покрівля службових приміщень до ...та після ремонту

Приміщення майстерні до ...та після ремонту

Риштування навколо стовбура башти

Службове приміщення до ...та після ремонту

Фасад службового приміщення до ...та після ремонту

Після оброблення металу антикорозійною полімерною композицією К-9 башту було оштукатурено по сітці зі скловолоком, заґрунтовано та пофарбовано акриловою фарбою. А щоб у покриття башти не проникала вода і не руйнувала бетон, здійснено гідроізоляцію площадки ліхтарної споруди, обкладено її керамічною плиткою, а підбаштову споруду вкрито рулонним покрівельним матеріалом з облаштуванням карнизів покрівлі. Замінено також металеве огороження ліхтарної споруди, яке в нижній частини зазнало значної корозії, встановили скло та водовідливи.

Крім цього, нашими фахівцями було відремонтовано внутрішні стіни башти і підбаштової споруди, сходинок та електричне освітлення.

Після завершення ремонту башти комісія, призначена керівництвом ДУ "Держгідрографія" для перевірки технічного стану маяка і його готовності до експлуатації, визнала, що ремонтні роботи виконано якісно і вони відповідають безпечній експлуатації маяка. Однак, щоб надійно захистити маяк від корозії, необхідно ще ліквідувати виявлену порожнину у підбаштовій споруді та виконати роботи по припиненню доступу вологи до внутрішньої бутової кладки підбаштової споруди збоку контрфорсної стіни.

Слід ще додати, що силами працівників Севастопольської групи ЗНО та групи МТЗ і ремонту ЗНО було проведено внутрішній ремонт приміщень, зокрема замінено двері, стіни та стелю обшито пластиковими панелями, підлогу покрито ламінатом та лінолеумом, замінено

світильники. На виконання «Комплексної державної програми енергозбереження до 2010 року» на маяку встановлено нове світлооптичне обладнання "Foton-LTH-C-3-R-360" з блоком керування системи моніторингу типу "Контроль-GSM-3 M-2", модернізовано застаріле світлотехнічне обладнання "ЭМН-500". Все це дало змогу значно знизити споживання електроенергії (нинішні 10 Вт проти 1000 Вт до модернізації) та відмовитися від енергоємного обладнання і дизельгенератора, що використовувався як резервне джерело живлення.

У нинішньому році певні роботи з реконструкції маяка продовжувалися. Так, зруйновану бутову кладку підбаштової споруди з північно-західного боку було підсилено анкеруванням металоконструкцій з металевих кутиків та ін'єкціями рідкого розчину цементу. Проводилося й інші ремонтно-відновлювальні роботи.

Відновлення маяка Ялтинський стало можливим завдяки злагодженій, самовідданій роботі колективу філії, зокрема таких її працівників як начальник Севастопольської групи ЗНО Шведчиков А.Є., столяр Картавцев В.В., доглядач Інкерманського маяка Бердичевський М.В., електрогазозварювальник Горшков І.Л., доглядач Ай-Тодорського маяка Крижанівський О.В., слюсар Дарчев В.І., технік Севастопольської групи ЗНО Талаленко О.В.

Порівнюючи фотознімки, зроблені до і після ремонту, можна з гордістю констатувати, що маяку Ялтинський даровано нове життя. При цьому зекономлено не одну тисячу гривень.